

مقایسه فراوانی پلانکتونها و کفریان کارگاههای پرورش تاسماهیان و بررسی نقش آنها در ضرب چاقی بچه ماهیان

فروزان چوبیان^(۱); علیرضا نیکوئیان^(۲); رودابه روپچائی^(۳); عما ارشد^(۴)؛ مرجان صادقی راد^(۵); کورش حدادی مقدم^(۶) و ذبیح‌اله پژند^(۷)

fchubian_59@yahoo.com

۷- استنیتو تحقیقات بین‌المللی ماهیان خاویاری، رشت

۴۱۶۳۵-۳۴۶۴ صندوق پستی:

۱۴۱۰۵-۶۱۱۶ - موسسه تحقیقات شیلات ایران، تهران صندوق پستی:

تاریخ ورود: اردیبهشت ۱۳۸۳ تاریخ پذیرش: اسفند ۱۳۸۳

چکیده

این بررسی از تاریخ ۱۳۸۰/۲/۲ تا ۱۳۸۰/۴/۲۲ انجام شد. بدین منظور ۳ استخر پرورش بچه ماهیان خاویاری از کارگاه دکتر یوسف پور و ۳ استخر از مجتمع تکثیر و پرورش شهید بهشتی انتخاب گردید و نمونه‌برداری بطور هفتگی با استفاده از تور پلانکتون‌گیر (با چشم ۵۰ میکرون)، روتیر و دستگاه بنتوزگیر اکمن در طول دوره پرورش انجام شد. نمونه‌های فیتوپلانکتون، زئوپلانکتون و کفریان پس از عملیات تشییت با فرمالین ۴ درصد مورد شناسایی قرار گرفتند. تنوع فیتوپلانکتونی در کارگاه دکتر یوسف پور شامل ۲۲ جنس و در کارگاه شهید بهشتی شامل ۲۱ جنس از ۵ شاخه کلروفیتا، سیانوفیتا، کریزووفیتا و اوگلکنوفیتا بودند و در اغلب نمونه‌برداریها جنس *Schroderia sp.* از شاخه کلروفیتا گروه غالب را تشکیل می‌داد. تراکم فیتوپلانکتونی در استخرهای مورد بررسی مجتمع شهید بهشتی 2×10^6 سلول در میلی لیتر و در کارگاه دکتر یوسف پور حدود 1×10^6 سلول در میلی لیتر بود. فون زئوپلانکتونی در هر دو کارگاه شامل ۹ جنس متعلق به دو شاخه بندپیان (Rotifera) و گردان‌تنان (Arthropoda) بود. تراکم زئوپلانکتونها در کارگاه دکتر یوسف پور عدد در لیتر 36937 عدد در لیتر شهید بهشتی 4603 عدد در لیتر بود. تنوع موجودات کفری در استخرهای نمونه‌برداری شده کارگاه دکتر یوسف پور شامل لارو حشرات، کرم‌های کم تار و نرم تنان و در مجتمع شهید بهشتی شامل لارو حشرات و کرم‌های کم تار بود. میانگین توده زنده کل کفریان در استخرهای مورد بررسی شهید بهشتی 75 ± 0.75 گرم در متر مربع و در استخرهای مورد بررسی کارگاه دکتر یوسف پور 19 ± 0.19 گرم در متر مربع بود. محدوده تغییرات ضرب چاقی بچه ماهیان در مجتمع شهید بهشتی بین $0.0/0.0$ تا $0.6/0.6$ در کارگاه دکتر یوسف پور $0.0/0.554$ تا $0.0/0.294$ بود.

لغات کلیدی: بچه ماهیان خاویاری، پلانکتون، کفریان، ضرب چاقی

مقدمه

بررسی کیفیت و کمیت تولید در یک اکوسیستم آبی مستلزم شناخت اجزای تشکیل‌دهنده آن می‌باشد. از آنجایی که ضریب چاقی بچه ماهیان در ارتباط مستقیم با زیستوده زئوپلانکتونها و موجودات کفزی می‌باشد از این رو تعیین میزان زیستوده فیتوپلانکتونی، زئوپلانکتونی و کفزیان حائز اهمیت می‌باشد. در هر اکوسیستم آبی فیتوپلانکتونها به لحاظ تولید و قرار گرفتن در قائد هرم انرژی، جزء ذخایر مهم و با ارزش بشمار می‌روند و سایر موجودات ضمن وابستگی به یکدیگر در زنجیره غذایی بطور مستقیم یا غیرمستقیم به فیتوپلانکتونها وابسته‌اند (Davis, 1955). تراکم زئوپلانکتونها در یک استخر رابطه مستقیمی با تراکم فیتوپلانکتونهای آن استخر دارد. زئوپلانکتونهای استخرها بطور اعم شامل کلادوسرا، پاروپیان و سخت پوستان می‌باشند که در این میان کلادوسرا غذای اصلی بچه ماهیان خاویاری را تشکیل می‌دهند. مطالعه اجتماعات کفزی بخصوص تعیین میزان زیستوده و تولید ثانویه آنها بدلیل اهمیت و نقش این موجودات در تغذیه بچه ماهیان بسیار ضروری می‌باشد.

مواد و روش کار

این بررسی از تاریخ ۱۳۸۰/۴/۲۲ تا ۱۳۸۰/۴/۲۲ صورت گرفت. بدین منظور ۳ استخر دو هکتاری به شماره‌های ۲۳، ۲۷ و ۳۵ از مجتمع تکنیک و پرورش ماهیان خاویاری شهید بهشتی و ۳ استخر چهار هکتاری به شماره‌های ۹، ۱۶ و ۳۲ از کارگاه دکتر یوسفپور انتخاب گردیدند. در هر استخر ۳ ایستگاه ورودی، میانی و خروجی جهت نمونه‌برداری تعیین گردید. نمونه‌برداری از استخرها با دستگاه روتیر بطور هفتگی و بین ساعات ۹ الی ۱۱ صبح انجام شد.

نمونه‌های فیتوپلانکتونی جمع‌آوری شده با فرمالین ۴ درصد تثبیت گردیدند. در شناسایی و شمارش آنها از میکروسکوپ اینورت و در محفظه‌های ۵ میلی‌لیتری استفاده شده است. برای شناسایی فیتوپلانکتونهای استخرهای مورد مطالعه از کلید شناسایی تهیه شده توسط (Prescott, 1962) استفاده گردید و برای تعیین تعداد نمونه شمارش شده در هر میلی‌لیتر از فرمول زیر استفاده شد (Lenore, 1989).

$$\text{تعداد نمونه در محفظه} = \frac{\text{تعداد نمونه‌های شمرده شده}}{\text{مساحت میکرومتر چشمی}} \times \text{مساحت محفظه شمارش}$$

نمونه‌های زئوپلانتکتونی از عمق نیم‌متری آب تا ۲۰ سانتیمتری بالای بستر جمع‌آوری شدند. در نمونه‌برداری از عمق نیم‌متری از تور پلانکتون با اندازه چشمی ۵۰ میکرون و در نمونه‌برداری از ۲۰ سانتیمتری بالای بستر نیز از دستگاه نمونه‌بردار روتیر استفاده شد. آب موجود در داخل دستگاه از تور پلانکتون عبور داده شد و همانند حالت قبلی حجمی از آب بهمراه نمونه که در محفظه تور پلانکتونی یاقیمانده به داخل دبه‌های پلاستیکی نیم لیتری انتقال داده شد. همه نمونه‌ها با فرمالین^۴ درصد تثبیت شدند (ASTM, 1996). شناسایی و شمارش نمونه‌ها با استفاده از میکروسکوب اینورت در محفظه‌های ۵ میلی‌لیتری انجام شد. برای شناسایی زئوپلانتکتونهای استخراجی مورد مطالعه از کلید شناسایی تهیه شده توسط Rosalin در سال ۱۹۷۸ استفاده گردید. تعداد نمونه‌ها در هر مترمکعب با استفاده از فرمول زیر محاسبه گردید:

$$N = \frac{a \times c}{v \times l}$$

a = میانگین تعداد زئوپلانتکتونها

N = تعداد در هر مترمکعب

c = حجم پلانکتونهای تغليظ شده (میلی‌لیتر)

l = حجم آب برداشته شده (مترمکعب)

v = حجم محفظه شمارش (میلی‌لیتر)

نمونه‌برداری از بنتوزها در هر ایستگاه با استفاده از دستگاه بنتوزگیر اکمن با سطح مقطع ۲۲۵ سانتیمترمربع انجام شد. سپس نمونه‌ها در محل شستشو شده، باقیمانده رسوبات از الک عبور داده شدند و پس از ریختن در ظروف پلاستیکی به آزمایشگاه منتقل گردیدند و بنتوزهای موجود در رسوبات شناسایی و شمارش شدند (Holme & McIntyre, 1984).

برای تعیین ضریب چاقی بچه ماهیان، از هر استخر بطور هفتگی با استفاده از تور تراول نمونه‌برداری گردید. طول و وزن کل هر بچه ماهی اندازه گیری شد و سپس ضریب چاقی هر یک از آنها طبق فرمول زیر محاسبه گردید (Saborowski & Buchholz, 1996).

$$CF = W \times L^{-r} \times 100$$

W = وزن ماهی (گرم)

L = طول کل (سانتیمتر)

CF = ضریب چاقی

نتایج

تنوع فیتوپلانکتونی در استخرهای کارگاه دکتر یوسف پور ۲۲ جنس و در استخرهای مجتمع شهید بهشتی ۲۱ جنس بود (جدول ۱).

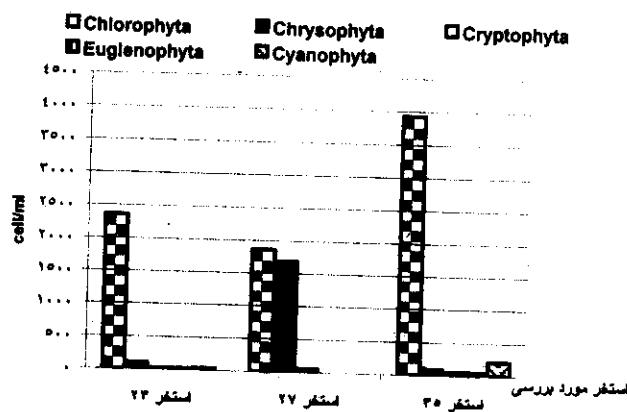
جدول ۱: انواع فیتوپلانکتونهای موجود در استخرهای مجتمع شهید بهشتی (*)، کارگاه دکتر یوسف پور (**) و هر دو کارگاه (***)

شاخه	جنس
Chlorophyta	<i>Schroderia sp.</i> (***), <i>Scenedesmus sp.</i> (***), <i>Coelastrum sp.</i> (***),
	<i>Characium sp.</i> (*), <i>Selenastrum sp.</i> (***), <i>Tetrastrum sp.</i> (**),
	<i>Golenkinia sp.</i> (**), <i>Pediastrum sp.</i> (**) <i>Gonium sp.</i> (*),
	<i>Oocystis sp.</i> (***), <i>Crucigenia sp.</i> (***), <i>Tetraderon sp.</i> (***)
Chrysophyta	<i>Navicula sp.</i> (***), <i>Nitzschia sp.</i> (***), <i>Melosira sp.</i> (***), <i>Synedra</i>
	<i>sp.</i> (**), <i>Coccconeis sp.</i> (**), <i>Astroneilla sp.</i> (*), <i>Cyclotella sp.</i> (*)
Euglenophyta	<i>Trachelomonas sp.</i> (***), <i>Phacus sp.</i> (**), <i>Euglena sp.</i> (***)
Cyanophyta	<i>Dactylococcopsis sp.</i> (***), <i>Anabaena sp.</i> (*)
Cryptophyta	<i>Cryptomonas sp.</i> (***),

میانگین تراکم سولوهای فیتوپلانکتونی بر ترتیب در استخرهای مورد بررسی مجتمع شهید بهشتی 6×10^6 سلول در میلی لیتر و در کارگاه دکتر یوسف پور حدود 7×10^6 سلول در میلی لیتر بود.

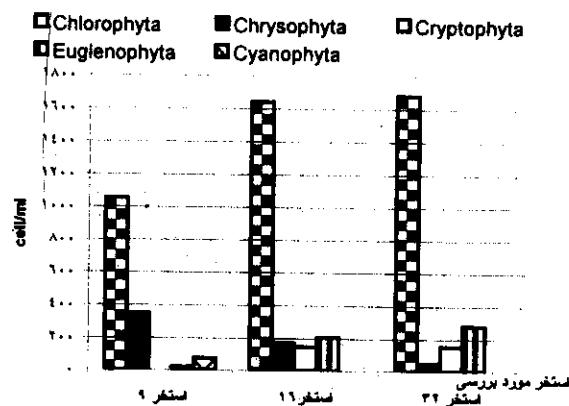
در استخر شماره ۲۳ مجتمع شهید بهشتی میانگین تراکم سولوهای فیتوپلانکتونی طی دوره بررسی 4×10^6 سلول در میلی لیتر بود که متعلق به شاخه‌های کلروفیتا، کریزووفیتا، اوگلنووفیتا و سیانوفیتا بودند. در این استخر ۱۵ جنس طی دوره بررسی شناسایی شدند. جنس *Schroederia sp.* از شاخه کلروفیتا همواره

دارای بیشترین تراکم سلولی بود (نمودار ۱).

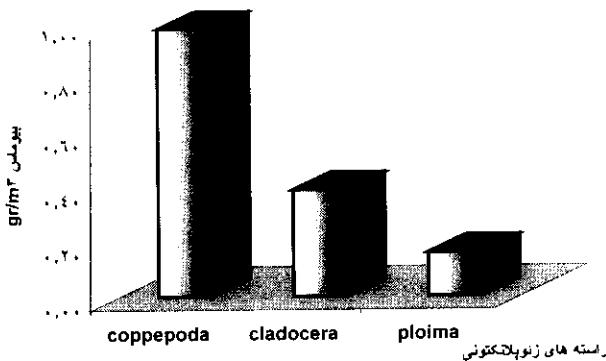
نمودار ۱: میانگین فراوانی فیتوپلانکتونی مجتمع شهید بهشتی طی دوره پرورش

در استخر ۲۷ مجتمع شهید بهشتی میانگین تراکم سلولهای فیتوپلانکتونی 2×10^3 سلول در میلی لیتر بود که متعلق به شاخه‌های کلروفیتا، و کربیزوفیتا و کربیتوفیتا بودند. در این استخر ۸ جنس شناسایی شد و دارای بیشترین تراکم بود. جنس *Scenedesmus sp.* از شاخه کلروفیتا طی دوره پرورش *Schroederia sp.* بررسی دارای بیشترین تراکم بود (نمودار ۲).

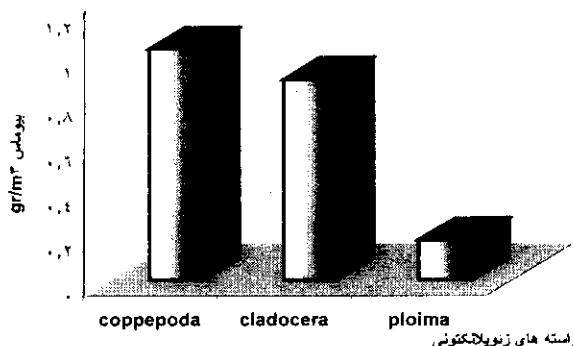

نمودار ۲: میانگین فراوانی فیتوپلانکتونی کارگاه دکتر یوسف پور طی دوره پرورش

در استخر ۲۵ مجتمع شهید بهشتی ۱۷ جنس از فیتوپلانکتونها شناسایی گردید و میانگین کل تراکم سلولی 4×10^4 سلول در میلی لیتر بود که متعلق به شاخه‌های کلروفیتا، کریزووفیتا، کربیتوفیتا، اوگلنووفیتا و سیانوفیتا بودند. در این استخر ۸ جنس شناسایی گردید و جنس *Schroederia sp.* دارای بیشترین تراکم بود (نمودار ۳).

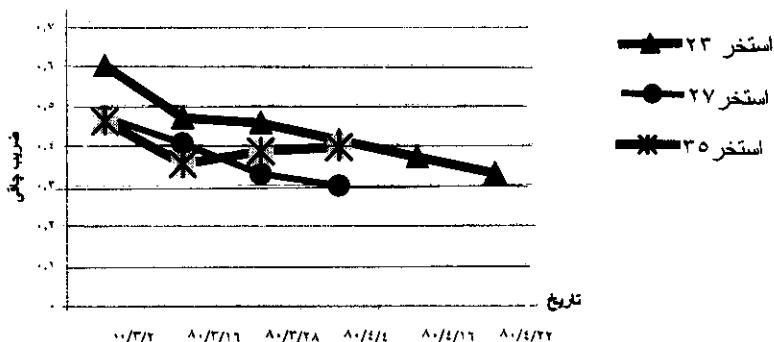

نمودار ۳: میانگین بیوماس زنوبلانکتونهای مجتمع شهید بهشتی طی دوره پرورش در استخر ۹ کارگاه دکتر یوسف پور ۲۰ جنس شناسایی گردید که متعلق به شاخه‌های کلروفیتا، کریزووفیتا، کربیتوفیتا، اوگلنووفیتا و سیانوفیتا بودند. جنس *Schroederia sp.* از کلروفیتا دارای بیشترین تراکم بود. جنس *Navicula* از کریزووفیتا در اکثر نمونه برداریها مشاهده گردید و از فراوانی کمتری برخوردار بود (نمودار ۴).

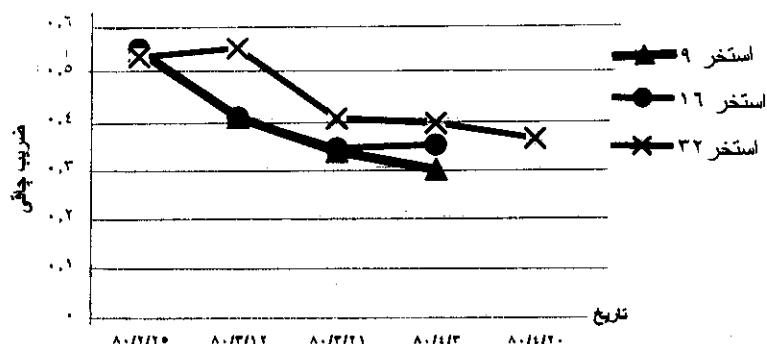
نمودار ۴: میانگین بیوماس زنوبلانکتونهای کارگاه دکتر یوسف پور طی دوره پرورش

تنوع فیتوپلانکتونی در استخر ۱۶ کارگاه دکتر یوسف پور شامل ۱۳ جنس بود که متعلق به شاخه‌های کلروفیتا، کریزووفیتا، کربیتوفیتا و اوگلنووفیتا بودند. جنس *Schroederia sp.* از شاخه کلروفیتا در اکثر نمونه‌برداریها دارای تراکم نسبتاً بالایی بود (نمودار ۵).

نمودار ۵: میانگین ضریب چاچی بچه ماهیان در مجتمع شهید بهشتی

در استخر ۱۶، ۱۶ جنس از فیتوپلانکتونها شناسایی گردیدند که متعلق به شاخه‌های کلروفیتا، کریزووفیتا، کربیتوفیتا و اوگلنووفیتا بودند. در این استخر جنس *Coelastrum sp.* از شاخه کلروفیتا در اکثر نمونه‌برداریها دارای تراکم نسبتاً بالایی بود (نمودار ۶).

نمودار ۶: میانگین ضریب چاچی بچه ماهیان در کارگاه دکتر یوسف پور

فون زئوپلانکتونی در استخرهای مجتمع شهید بهشتی و کارگاه دکتر یوسف پور شامل ۹ جنس بود که در جدول ۲ آورده شده است.

جدول ۲: مقایسه زئوپلانکتونهای موجود در استخرهای کارگاه دکتر یوسف پور و مجتمع شهید بهشتی

شاخص	راسته	جنس	مجتمع شهید بهشتی	کارگاه دکتر یوسف پور
		<i>Cyclops sp.</i>	Copepoda	Arthropoda
		<i>Daphnia sp.</i>	Cladocera	//
		<i>Moina sp.</i>	//	//
		<i>Brachionus sp.</i>	Ploima	Rotifera
		<i>Keratella sp.</i>	//	//
		<i>Pedalia sp.</i>	//	//
		<i>Polyarthria sp.</i>	//	//
		<i>Synchaeta sp.</i>	//	//
		<i>Pompholyx sp.</i>	//	//

در استخر ۲۳ مجتمع شهید بهشتی تنوع زئوپلانکتونی شامل ۷ جنس متعلق به راسته‌های پلوایما، کلادوسرا، کوپه‌پودا بودند. از راسته کوپه‌پودا *Cyclops* و *Nauplius* آن با زیستوده ۲۱/۹ گرم در مترمکعب که تراکم آن معادل با ۱۶۷۵۰.۸ عدد در لیتر بود تقریباً ۴۸ درصد کل زئوپلانکتونها این استخر را شامل می‌شد. *Daphnia sp.* همواره طی دوره بررسی دارای زیستوده کمی بود.

در استخر ۲۷ مجتمع شهید بهشتی ۶ جنس متعلق به راسته‌های پلوایما، کلادوسرا و کوپه‌پودا شناسایی گردید و راسته کوپه‌پودا دارای بیشترین زیستوده بود بطوریکه سیکلوبس و نالپلیوس آن با زیستوده ۹۰/۳ گرم در مترمکعب و تراکم ۲۹۵۴۲۸ عدد در لیتر دارای بیشترین فراوانی بودند. زیستوده دافنیا، ۲۹/۹ گرم در مترمکعب و تراکم ۲۹۴۲۸ عدد در لیتر بود.

تنوع زئوپلانکتونی در استخر ۲۵ مجتمع شهید بهشتی شامل ۵ جنس بود و کوپه‌پودا ۷۹ درصد زئوپلانکتونها را تشکیل دادند. از راسته کلادوسرا نیز *Moina sp.* و *Daphnia sp.* با میانگین زیستوده ۵/۷ گرم در مترمکعب ۱۹/۵ درصد زئوپلانکتونها را تشکیل دادند. ۶۸ درصد زئوپلانکتونهای استخر ۹ کارگاه

دکتر یوسف پور را کوپه پودا تشکیل می دادند و سیکلوپس و نایلیوس آن با زیستوده ۴۴/۹۵ گرم در متربمکعب و فراوانی ۱۱۷۹۹۵ عدد در لیتر غالب بودند. در این استخر ۷ جنس شناسایی گردید.

در استخر ۱۶ کارگاه دکتر یوسف پور زیستوده کوپه پودا در دوره بررسی دارای نوساناتی بود و همواره گروه غالب را تشکیل می داد. زیستوده کلادوسرا و پلوایما نیز دارای نوساناتی بود و از تراکم کمتری برخوردار بود. در این استخر ۷ جنس شناسایی گردید.

تنوع زئوبلانکتونی در استخر ۳۲ کارگاه دکتر یوسف پور شامل ۷ جنس بود و پلوایما و کوپه پودا دو راسته غالب را تشکیل می دادند و دارای زیستوده بالایی بودند بطوریکه بترتیب ۴۲ درصد و ۵۷/۵ درصد زیستوده کل زئوبلانکتونها را بخود اختصاص منی دادند: میانگین بیوماس زئوبلانکتونهای هر دو کارگاه در نمودارهای ۳ و ۵ آورده شده است.

تنوع موجودات بنتیک در استخرهای نمونه برداری شده کارگاه دکتر یوسف پور شامل لارو حشرات، کرم‌های کم‌تار و نرم‌تنان و در مجتمع شهید بهشتی شامل لارو حشرات و کرم‌های کم‌تار بود که در جدول ۳ آورده شده است. قابل ذکر است که توده زنده موجودات بنتیک براساس وزن تر آنها می‌باشد. میانگین توده زنده کل بنتوز بترتیب در استخرهای مورد بررسی مجتمع شهید بهشتی 0.75 ± 0.75 گرم در متربمربع و در استخرهای مورد بررسی کارگاه دکتر یوسف پور 0.19 ± 0.19 گرم در متربمربع بود.

جدول ۳: توده زنده بنتوزهای موجود در استخرهای مورد بررسی بر حسب گرم در متربمربع

شماره استخر	جنس	<i>Chironomus sp.</i>	<i>Tubifex sp.</i>	<i>Limnea sp.</i>	<i>Physa sp.</i>	مقدار کل زیستوده
		۱/۵۳	۰/۱۰	۱/۲۲	۰/۲۱	۹
۱/۳۷	۱۶	۰/۱۲	۱/۲۲	۰/۰۱۶	۰/۰۱۶	
۱/۶۴	۳۲	۰/۶۰	۱/۰۰	۰/۱۰۴	۰	
۱/۳۹	۲۳	۰/۵۷	۰/۸۲	۰	۰	
۲/۹۰	۲۷	۰/۲۵	۲/۶۵	۰	۰	
۲/۲۰	۳۵	۰/۲۰	۲/۰۰	۰	۰	

محدوده تغییرات ضریب چاقی بچه ماهیان برتریب در مجتمع شهید بهشتی بین ۰/۶ تا ۰/۴ و در کارگاه دکتر یوسفپور بین ۰/۵۵۴ تا ۰/۲۹۴ بود. میانگین ضریب چاقی بجز استخر ۳۵ مجتمع شهید بهشتی در بقیه استخرهای مورد بررسی دارای روند نزولی بود.

بحث

فراوانی و ساختار جوامع فیتوپلانکتونی و زئوبلانکتونی لزوماً نمی‌تواند دلیل بر مناسب بودن وضعیت استخر باشد زیرا ممکن است تمامی آنها دارای ارزش غذایی نباشند. تراکم سلول‌های فیتوپلانکتونی برتریب در استخرهای مورد بررسی مجتمع شهید بهشتی از 4×10^3 تا 2×10^6 سلول در میلی‌لیتر در نوسان بود و در کارگاه دکتر یوسفپور حدود 1×10^6 سلول در میلی‌لیتر بود. فلور فیتوپلانکتونی در استخرهای کارگاه دکتر یوسفپور ۲۲ جنس و در استخرهای مجتمع شهید بهشتی ۲۱ جنس بود که متعلق به ۵ گروه کلروفیتا، سیانوفیتا، کریزووفیتا و اوگلنووفیتا بودند. طبق بررسی‌های انجام شده فراوانی فیتوپلانکتونی در استخرها تفاوت داشت و همواره شاخه کلروفیتا به دلیل بالا بودن تراکم سلولی گونه *Schroederia sp.* بیشترین تراکم را داشت. این گونه دارای اندازه بزرگی است و این مسئله سبب می‌شود که دافنی‌ها نتوانند از آن برای تغذیه استفاده نمایند. در هر دو کارگاه *Scenedesmus sp.* و *Cryptomonas sp.* که دارای ارزش تغذیه‌ای می‌باشند و در استخرهای پرورش دافنی مورد استفاده قرار می‌گیرند، (رمضانپور و همکاران، ۱۳۷۷) دارای تراکم بالایی نبودند.

تراکم زئوبلانکتونی در مجتمع شهید بهشتی ۹۰/۹۲۳ عدد در لیتر و در کارگاه دکتر یوسفپور ۸۳۴/۱۵ عدد در لیتر بود. در استخرهای مورد بررسی سیکلوبس بیشترین تراکم را بخود اختصاص می‌داد. سیکلوبس دارای ارزش غذایی چندانی برای بچه ماهیان نیست و بچه ماهیان رغبتی برای تغذیه از آن از خود نشان نمی‌دهند (آذری تاکامی و کهنه شهری، ۱۳۵۳). در بررسی محتويات معده بچه ماهیان سیکلوبس ۱ تا ۲ درصد از محتويات معده را شامل می‌شد که این نکته بیانگر آن است که برغم بالا بودن بیوماس سیکلوبس این جنس توسط بچه ماهیان مورد استفاده قرار نمی‌گیرند.

بیوماس دافنی طی دوره بررسی دارای نوساناتی شدید بود بطوریکه در بعضی از نمونه‌برداری‌ها بیوماس آن سریعاً چار کاهش می‌شد. دافنی غذایی مناسب جهت تغذیه بچه ماهیان می‌باشد و بررسی

محتویات معده بچه ماهیان نیز این گفته را تأیید می‌نماید زیرا ۸۰ درصد محتویات معده را دافنی تشکیل می‌داد.

استخراهای شماره ۲۷ و ۳۵ مجتمع شهید بهشتی بترتیب دارای بیشترین توده زنده کرم کم تار *Tubifex tubifex* بودند. بیشترین توده زنده شیرونومیده مربوط به استخراهای ۳۲ کارگاه دکتر یوسف‌پور و استخر ۲۲ مجتمع شهید بهشتی بود که در حدود ۱۶٪ گرم در مترمربع بود. تاسماهیان در سالین بچه‌ماهیان خاویاری موجودات بنتیک از اهمیت زیادی برخوردار می‌باشند. تاسماهیان در سالین ۲۵ تا ۴۰ روزگی از دافنی و شیرونومیده تغذیه می‌کنند (آذری تاکامی و کهنه شهری، ۱۳۵۳). همچنین کرم کم تار *Tubifex tubifex* نیز غذای خوبی برای بچه ماهیان محسوب می‌شود. بطوریکه طبق تحقیقات بعضی عمل آمده توده زنده موجودات کفزی در استخراها نباید کمتر از ۷ گرم در مترمربع باشد زیرا در توده زنده کمتر از ۵ گرم در مترمربع رشد بچه ماهیان مطلوب نخواهد بود (Martyshov, 1983 cited in Strogonov et al., 1983). Martyshov, 1983 رشد خوبی را در ماهی استرلیاد مشاهده کرد و تاکید نمود که موجودات کفزی بخصوص شیرونومیده و کرم‌های کم تار (در حدود ۷ گرم در مترمربع) شرایط مناسب و لازم برای رشد سریع بچه ماهیان را فراهم می‌آورند. همچنین بررسی‌های انجام یافته در ارتباط با بچه ماهیان استرلیاد در استخراها نشان می‌دهد که تغذیه این گونه عمدتاً از موجودات کفزی (۱۲/۵٪ درصد غذای مصرف شده) بخصوص شیرونومیده می‌باشد (Martyshov, 1983). در مورد نرمتنانی مانند *Physa sp.* و *Lymnea sp.* باید عنوان نمود که این موجودات بدلیل داشتن پوسته سخت نمی‌توانند دارای ارزش تغذیه‌ای برای بچه ماهیان باشند.

ضریب چاقی بیانگر وضعیت تغذیه بچه ماهیان در طول دوره پرورش می‌باشد. در ابتدای معرفی بچه ماهیان به استخر، اغلب آنها از شرایط چاقی مناسبی برخوردار می‌باشند و این ضرایب عمدتاً بالاتر از ۰/۵ بود. طبق نمودارهای ۵ و ۶ میانگین ضریب چاقی در استخراهای مورد بررسی دارای نوساناتی بود. بچه ماهیان در ابتدای دوره پرورش از ضریب چاقی بالاتری نسبت به اوآخر دوره پرورش برخوردار بودند و بجز استخر ۳۵ مجتمع شهید بهشتی ضریب چاقی بچه ماهیان سایر استخراهای مورد بررسی دارای سیر نزولی بود. در واقع پس از معرفی بچه ماهیان به استخر با توجه به اینکه وضعیت استخراها در ابتدای معرفی بدلیل آماده سازی مطلوب می‌باشد، کاهش ضریب چاقی کمتر چشمگیر است اما بتدریج روند نزولی در

ضریب چاقی بدلیل بروز فقر غذایی در استخراها خود را نشان می‌دهد و گاهی این روند بصورت کاهش شدید پدیدار می‌گردد و هر چه دوره پرورش طولانی‌تر باشد بچه ماهیان ضعیفتر می‌شوند. با توجه به نقش غذای زنده در بازماندگی بچه ماهیان در استخراها می‌بایست میزان کاهش کشت لارو در استخراها متناسب با بار تولیدات غذایی باشد.

تشکر و قدردانی

از ریاست محترم انسستیتو تحقیقات بین‌المللی ماهیان خاویاری جناب آقای دکتر بورکاظمی و معاونت محترم تحقیقاتی جناب آقای دکتر بهمنی که امکان اجرای پروژه را فراهم نمودند و همچنین از آقای مهندس پرنداور و آقای دکتر مهدی نژاد تشکر و قدردانی می‌شود.

منابع

آذری تاکامی، ق. و کهنه‌شهری، م. ، ۱۳۵۳. تکثیر مصنوعی و پرورش ماهی خاویاری. دانشگاه تهران.
صفحه ۲۹۸.

رمضانپور، ز.؛ ایمانپور، ج.؛ پرنده‌آور، ح.؛ صادقی، م.؛ ارشد، ع.؛ بهمنی، م.؛ کاظمی، ر.؛ حدادی مقدم، ک.؛ فدایی، ب. و جوشیده، ه. ، ۱۳۷۷. بررسی زیستی و غیرزیستی استخراهای پرورش بچه ماهیان خاویاری. بخش زیست‌شناسی، انسستیتو تحقیقات بین‌المللی ماهیان خاویاری، رشت. ۱۱۹
صفحه.

ASTM, Anual Book of Standards, 1996. Water and environmental technology.

Easton, MD., USA. Vol. 11, No. 5, pp.275-276.

Davis, C. , 1955. The marine and freshwater plankton. Michigan State University Press. pp.125-133.

Holme, N.A. and McIntyre, A.D., 1984. Methods for the study of marine benthos. Blackwell Science Publication. 387P.

Martyshev, F.G. , 1983. Pond Fisheries. Translation of Prudovoe Rybovedstvo.

Amerind Publishing Co. Pvt. Ltd., New Delhi. 454P.

Prescott, G.W. , 1962. Algae of the western Great Lakes area, Michigan State University. 975P.

Rosalin, D.M. , 1978. A key to British freshwater plankton rotifer. Freshwater Biological Association Scientific Publication. No. 38, 178P.

Saborowski, R. and Buchholz, F. , 1996. Annual changes in the nutritive state of the North Sea. dad. Journal of Fish Biology. Vol. 49, pp.173-194.

Lenore, S. Cleseri, 1989. Standard methods for the examination of water and waste water, Publication Office. American Public Health Association. 1448P.

Comparison of plankton and benthic organisms diversity and density in sturgeon hatcheries and assessing their effects on condition factor in sturgeon fingerlings

Chubian F.(¹) ; Nikoein A.R.(²) ; Rofchaei R.(³) ; Arshad U.(⁴) ; Sadeghi Rad M.(⁵); Haddadi Moghadam K.(⁶) and Pajand Z.(⁷)

fchubian_59@yahoo.com

1,3,4,5,6,7- International Sturgeon Research Institute, P.O.Box: 41635-3464
Rash, Iran

2- Iranian Fisheries Research Organization, P.O.Box:14155-6116 Tehran, Iran

Received: May 2004

Accepted: February 2005

Keywords: Sturgeon fry, Plankton, Benthic organisms, Condition factor

Abstract

Phytoplankton and benthic organisms diversity and density were studied in six sturgeon rearing ponds in the Yousefpour and Shahid Beheshti hatcheries from 22 April to 1 July 2001. We used Ruthner sampler, plankton net with a mesh size of 50 microns and Ekman grab to sample the organisms on a weekly basis and fixed the samples in formalin solution 4% and then identified 22 genera of phytoplankton for the three ponds in the Yousefpour hatchery and another 21 genera for the three ponds in the Shahid Beheshti hatchery. Planktons from the phyla Chlorophyta, Cyanophyta, Chrysophyta, Cryptophyta and Euglenophyta were present in the ponds. *Schroderia sp.* of the phyla Chlorophyta was the dominant species identified.

We observed 2×10^6 and 1×10^6 cells of phytoplankton per milliliter of pond water in the Yousefpour and Shahid Beheshti hatcheries respectively. The zooplankton phyla Arthropoda and Rotifera were represented with 9 genera in the two hatcheries showing a density of 36937 and 46603 zooplankton per liter of water in the Yousefpour and Shahid Beheshti hatcheries respectively. Insect larvae and oligochaeta worms were the benthic organisms common to both hatcheries and mollusks were present only in the Yousefpour hatchery. The average benthic biomass was 1.58 ± 0.19 and 2.16 ± 0.75 g/m² in the Yousefpour and Shahid Beheshti hatcheries respectively. The condition factor in sturgeon fingerlings of the Yousefpour hatchery varied from 0.294 to 0.554 while that of sturgeon fingerlings of the Shahid Beheshti hatchery were 0.297 to 0.6.